

I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

REĢIONU KOMITEJA

122. PLENĀRĀ SESIJA 2017. GADA 22. UN 23. MARTĀ

Eiropas Reģionu komitejas rezolūcija – Eiropas Reģionu komitejas prioritātes Eiropas Komisijas 2018. gada darba programmai

(2017/C 272/01)

EIROPAS REĢIONU KOMITEJA (RK),

ņemot vērā:

— savu 2015. gada 4. jūnija rezolūciju par prioritātēm 2015.–2020. gadam un 2016. gada 8. decembra rezolūciju par Eiropas Komisijas 2017. gada darba programmu,

— 2012. gada februāra protokolu par sadarbību ar Eiropas Komisiju,

1. uzsver, ka ir vajadzīga tāda Eiropas Savienība, kas spēj atjaunot iedzīvotāju uzticēšanos Eiropas projektam, Savienība, kas vairāk darbojas pēc augšupēja principa un tā, lai rastu samērīgus, efektīvus un savlaicīgus risinājumus galvenajām kopīgajām problēmām, ko pilsētas, reģioni un valstis vienas pašas nevar atrisināt;

2. apņemas dot ieguldījumu pārdomu procesā par Eiropas nākotni, šim nolūkam izmantojot arī RK atzinumu par balto grāmatu par Eiropas nākotni un vietējās pašvaldībās organizējot pilsoņu dialoga pasākumus, kuros apspriest tām būtiskus Eiropas nozīmes jautājumus;

3. sekos norisēm, kas saistītas ar Apvienotās Karalistes lēmumu par izstāšanos no Eiropas Savienības, pievēršot īpašu uzmanību konkrētām problēmām, kuras ietekmē vietējās un reģionālās pašvaldības visās pārējās 27 dalībvalstīs, un no vietējā un reģionālā skatpunkta analizējot jautājumus, kas saistīti ar turpmākajām ES attiecībām ar Apvienotās Karalistes vietējo un reģionālo pārvaldības līmeni, tostarp ar decentralizētajiem reģioniem;

Nodarbinātība, izaugsme, ieguldījumi un kohēzijas politika

4. uzsver, ka steidzami ir jāizstrādā ES ilgtermiņa stratēģija, kura nomainītu stratēģiju “Eiropa 2020” un kuras mērķis būtu nodrošināt gudru, ilgtspējīgu, iekļaujošu, noturīgu un konkurētspējīgu izaugsmi, kā arī sniegt norādes attiecībā uz Eiropas pusgadu, ES daudzgadu finanšu shēmu un ES politiku;

5. norāda arī uz nepieciešamību ņemt vērā ilgtspējīgas attīstības mērķus (IAM), kas izvirzīti Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam, kuru atbalsta Komisija; šajā sakarā aicina pārskatīt daudzgadu finanšu shēmu, lai stratēģiju “Eiropa 2020” pakārtotu ilgtspējīgas attīstības programmai 2030. gadam, kā arī pārskatīt galvenos virzienus, ņemot vērā jaunus IAM;

6. atgādina Eiropas Komisijai, ka ir vajadzīga Eiropas stratēģija demogrāfijas jomā, kurā piedāvāts visaptverošs, saskaņots un iekļaujošs risinājums demogrāfiskajām pārmaiņām, un ka jāparedz tai pietiekami finanšu līdzekļi, lai ar šo finansējumu risinātu attiecīgās problēmas;

7. sagaida, ka priekšlikumā par daudzgadu finanšu shēmu (DFS) laikposmam pēc 2020. gada, kas Komisijai ir jāiesniedz līdz 2017. gada beigām, tiks gādāts par to, lai ES ilgtermiņa izdevumi būtu prognozējami, tiks ierosināta ES pašu resursu reforma, garantēta ES budžeta vienotība, izklāstīti turpmākie vienkāršošanas pasākumi, kā arī tiks noteikts 5+5 gadu termiņš ar obligātu un pamatīgu vidusposma pārskatīšanu pēc pirmajiem pieciem gadiem;

8. stingri ieilst pret jebkādiem scenārijiem attiecībā uz ES-27 līdz 2025. gadam, kas minēti Baltajā grāmatā par Eiropas nākotni un kas samazinātu ES centienus attiecībā uz kohēzijas politiku. Komiteja tieši pretēji aicina Komisiju iesniegt visaptverošu priekšlikumu tiesību aktam par spēcīgu un efektīvu kohēzijas politiku laikposmam pēc 2020. gada un atgādina jau iepriekš norādīto, proti, 7. kohēzijas ziņojumā ir vajadzīga jauna nodaļa, kurā sniegta teritoriālās kohēzijas īstenošanas novērtējums. Minētā tiesību akta pamatā jābūt subsidiaritātes, partnerības un daudzlīmeņu pārvaldības principiem, atspoguļojot vietējo un reģionālo pašvaldību vajadzības un vienkāršošanas pasākumu rezultātus, tam jābalstās uz vienotu noteikumu kopumu un tajā jāņem vērā plašās apspriešanās ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām; aicina Komisiju sīki izanalizēt tiesību akta projekta teritoriālo ietekmi un paūz gatavību šajā jautājumā sadarboties ar Komisiju; aicina priekšlikumos par kohēzijas politiku pēc 2020. gada iekļaut ESI fondu pārvaldības procedūru saskaņošanu, lai reģioni attiecībā pret Eiropas Komisiju var rīkoties kā pārvaldības iestādes;

9. aicina Komisiju regulāri pārskatīt un uzraudzīt Eiropas Stratēģisko investīciju fonda (ESIF) pievienoto vērtību un tā ietekmi uz kohēziju un, ziņojot par galvenajiem darbības rādītājiem un galvenajiem uzraudzības rādītājiem, tos dalīt pa saņēmējiem un pa reģioniem *NUTS II* līmenī, kā arī publicēt minētos rādītājus. Vietējām un reģionālajām pašvaldībām steidzami ir vajadzīga lielāka skaidrība un vadlīnijas, kā ESIF kombinēt ar citām ES shēmām, piemēram, Eiropas Strukturālajiem un investīciju fondiem (ESI fondiem), un pirmām kārtām jānodrošina reģioni un vietējās pašvaldības vairāk iesaistīties šā fonda pārvaldībā, jo īpaši reģionālu un multireģionālu finanšu platformu izveidē, tostarp arī sinerģijā ar kohēzijas politikas pasākumiem; taču Komiteja principā nepiekrīt resursu pārvirzīšanai no kohēzijas politikas uz centralizēti pārvaldītām programmām;

10. aicina Komisiju nākt klajā ar pilnveidotu priekšlikumu par Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu (EISI) laikposmam pēc 2020. gada, lai ar tā palīdzību stimulētu iniciatīvas visaptverošā tīkla izveidei un TEN-T tīkla savienojumiem pierobežas reģionos, kuras ļautu uzlabot savienojumus ar nomaļiem reģioniem un kuras būtu orientētas uz tā sauktajiem trūkstošajiem pārobežu savienojumiem; aicina saistībā ar jūras maģistrālēm nodrošināt arī savienojumus ar attāliem apgabaliem, sevišķi starp salām un reģionu centriem; uzsver, ka nolūkā nodrošināt visa pieejamā ES finansējuma iespējami labāko izmantošanu vajadzīga sinerģija starp ESIF, EISI un ESI fondu finanšu resursiem;

11. atkārtoti aicina Komisiju savā 2018. gada darba programmā paredzēt izstrādāt teritoriālo redzējumu 2050. gadam; uzsver, ka ir vajadzīgs jauns teritoriālais redzējums, jo 1999. gada Eiropas Telpiskās attīstības perspektīvas nolīgums ir jāatjaunina;

12. norāda, ka ir vajadzīga ES pilsētvides attīstības programmas īstenošanas pēckontrole, lai sistematizētu tematisko partnerību darbības rezultātus, definētu labākas pārvaldības elementus un darītu iespējamu to iekļaušanu gaidāmajos tiesību aktu priekšlikumos par daudzgadu finanšu shēmu laikposmam pēc 2020. gada. Šāda pieeja būtu jāizmanto, gatavojot turpmāko kohēzijas politiku laikposmam pēc 2020. gada un izstrādājot stratēģiju, kura nomainīs stratēģiju "Eiropa 2020";

13. tādēļ sagaida konkrētus turpmākos pasākumus saistībā ar pilsētprogrammas tematisko partnerību mājokļu jomā. Šie pasākumi varētu būt Eiropas mājokļu programmas veidā un koordinēt mājokļu jautājumus, kas līdz šim ir risināti vienīgi horizontāli ar nozaru politikas pasākumiem, piemēram, ES pilsētvides attīstības programmu, ilgtspējīgu attīstību, kohēzijas politiku, konkurences politiku vai tādām sociālās politikas iniciatīvām kā, piemēram, Eiropas Sociālo tiesību pilārs;

14. sagaida, ka Komisija līdz 2017. gada beigām iesniegs savus priekšlikumus par turpmāko pētniecības un inovācijas pamatprogrammu, kura būtu jāveido kā turpinājums programmai "Apvārsnis 2020" un kurā neatkarīgi no budžeta īstermiņa risinājumiem jāsiglabā stratēģisks redzējums jautājumos, kas ietekmē Eiropas nākotni, kā arī jāpanāk līdzsvars starp izcilību un kohēziju, lai pārvarētu inovācijas plaisu, ņemot vērā pašreizējās sociālās problēmas;

15. vērs uzmanību uz zināšanu apmaiņas platformas piedāvāto modeli tam, kā publiski finansēto pētījumu rezultātus darīt pieejamus plašākai auditorijai un palielināt to ietekmi;
16. atgādina: lai stimulētu attiecīgu valsts līmeņa procedūru izveidi, ir jāievieš vienota sistēma ikdienējās mācīšanās un neformālās izglītības atzišanai;
17. ir gatava palīdzēt sekmīgi īstenot Eiropas Kultūras mantojuma gadu (2018. g.), sasaistot to ar vietējām un reģionālajām kultūras un tūrisma stratēģijām;
18. aicina Komisiju nākt klajā ar konkrētiem pasākumiem, kā likvidēt šķēršļus ieguldījumiem un risināt ieguldījumu nepietiekamības problēmu; īpaši uzsver, ka publisko ieguldījumu līmenis – ņemot vērā, ka vairāk nekā pusi no tiem veic pilsētas un reģioni – joprojām ir pārāk zems, un daļēji tā iemesls ir ES un valstu līmenī ar budžeta regulēšanas mehānismiem noteiktie ierobežojumi; mudina Komisiju ieviest pasākumus, kas Stabilitātes un izaugsmes pakta vairāk orientētu uz izaugsmi un ilgtermiņa, kā arī stratēģiskiem ieguldījumiem, izslēdzot reģionālo/valsts līdzfinansējumu no Stabilitātes un izaugsmes pakta aprēķiniem, lai to konsekvēti un neatliekami saskaņotu ar analogiem noteikumiem, kas tiek piemēroti struktūrfondu līdzekļiem, ņemot vērā to, ka šie instrumenti veicina to pašu mērķu sasniegšanu; atkārtoti pauž arī savu aicinājumu Komisijai izvērtēt EKS 2010 noteikumu ietekmi uz vietējo un reģionālo pašvaldību spēju veikt ieguldījumus, un sniegt skaidrojumu par publiskā un privātā sektora partnerību traktēšanu saskaņā ar *Eurostat* noteikumiem;
19. saskaņā ar Korkas 2.0. deklarāciju atkārtoti lūdz izstrādāt balto grāmatu par ES lauku attīstības programmu, kas būtu sākumpunkts lauku attīstības politikai pēc 2020. gada, un aicina veikt praktiskus pasākumus ES politikas ietekmes uz lauku rajoniem novērtēšanai (*rural proofing*); aicina lauku teritorijas atzīt par vietu, kur notiek attīstība un inovācija un kas palīdz virzīties uz teritoriālās kohēzijas mērķi;
20. aicina kopējo lauksaimniecības politiku (KLP) laikposmam pēc 2020. gada veidot tā, lai tā palīdzētu gan atjaunot izaugsmi un radīt darbvietas lauku apvidos, gan Eiropā saglabāt pārtikas augsto kvalitāti, nodrošinājumu un nekaitīgumu; tāpat aicina konsekvētāk tiekties uz ilgtspējīgas attīstības mērķiem un mazināt atšķirības starp pilsētām un laukiem; šajā saistībā uzsver, ka svarīgi ir vienkāršot KLP, elastīgāk to pārvaldīt un samazināt slogu ražotājiem, veidojot tādu politiku, kas vairāk orientēta uz inovāciju un konkurētspēju un mērķtiecīgi atbalsta jaunos lauksaimniekus; atbalsta diferencētas pieejas saglabāšanu KLP attiecībā uz attālākajiem reģioniem, dodot iespēju piemērot īpašus pasākumus, kas vajadzīgi lauksaimniecības nozares attīstībai minētajos reģionos;
21. sagaida, ka Komisija atbalstīs dalībvalstu un vietējo un reģionālo pašvaldību centienus modernizēt veselības aprūpes sistēmu struktūru un darbību, kā arī stimulēs Eiropas sadarbību šajā jomā, piemēram, veselības aprūpes speciālistiem izveidojot programmu, kas būtu līdzīga programmai *Erasmus*;
22. aicina Komisiju savos fondos un politikas virzienos integrēt noturības pret katastrofām principu, lai mūsu ekonomika varētu attīstīties noturīgi un ilgtspējīgi;
23. aicina veidot ilgtspējīgu ES pārtikas politiku, kurā jautājumi, kas saistīti ar pārtikas kvalitāti, pārtikas ražošanu, lauksaimniecību, zivsaimniecību, lauku attīstību, vidi, veselību, uzturu, nodarbinātību un patērētāju aizsardzību, tiktu risināti visaptverošā veidā, veicinot ilgtspējīgākus ražošanas un patēriņa modeļus;
24. aicina Komisiju pārskatīt 2010. gada tūrisma stratēģiju un nākt klajā ar integrētu ES tūrisma politiku, ko papildinātu daudzgadu darba programma, kā arī nodrošināt atsevišķu budžeta pozīciju Eiropas tūrisma projektu finansēšanai pēc 2020. gada; šajā saistībā atkārtoti apliecina nodomu izveidot starpiestāžu Tūrisma kontaktgrupu, lai cita starpā atbalstītu reģionālu tūrisma investīciju platformu izveidi, kas tūrisma galamērķiem un attiecīgajiem MVU palīdzētu piekļūt finansējumam, kurš vajadzīgs to projektiem un pasākumiem;
25. mudina Komisiju īstenot vērienīgu darba plānu zilās ekonomikas un ilgtspējīgas okeāna pārvaldības jomā un deklarāciju, ko paredzēts pieņemt Maltas prezidentūras laikā, pārvērst politikas pamatnostādnes; atgādina, ka jaunajām ar jūru saistītajām nozarēm un uzņēmumiem, kas daudzviet Eiropā var radīt jaunas darbvietas un ekonomikas izaugsmi, ir svarīgi spēt piekļūt finansējumam; šajā saistībā atgādina Komisijai, ka RK aicina izveidot zināšanu un inovācijas kopienu, kas sekmētu jūras izpētē radīto ideju pārnesi uz privāto sektoru;

26. atbalsta aicinājumu sagatavot jaunu ES stratēģiju alkohola jomā, tajā ietverot tādus aspektus kā patērētāju informēšana, mārketinga un satiksmes drošība; norāda, ka ļoti svarīgi ir arī paplašināt kopīgos rīcības plānus un/vai izstrādāt vēl vienu – saistībā ar bērniem un jauniešiem;

Saiknes atjaunošana ar Eiropas jauniešiem

27. atbalsta ieceri turpināt īstenot un stimulēt garantiju jauniešiem un izveidot Eiropas Solidaritātes korpusu; uzsver teritoriālās dimensijas lielo nozīmi abās minētajās iniciatīvās; norāda, ka gan šādu shēmu izveidē, gan finansēšanā ir svarīgi iesaistīt privāto sektoru, jo tādējādi jauniešu prasmes varētu labāk pielāgot darba tirgus vajadzībām;

28. mudina Komisiju uzlabot instrumentus, ko tā izmanto saziņai ar jauniešiem, un tos saskaņot ar pārējo iestāžu instrumentiem; uzsver, ka, pārskatot Eiropas jaunatnes stratēģiju laikposmam pēc 2018. gada, ir jāiesaista vietējās un reģionālās pašvaldības;

Ekonomiskā un monetārā savienība

29. norāda, ka Eiropas Savienībā ir jānostiprina ekonomikas pārvaldības un koordinācijas efektivitāte, līdzatbildība par to un tās leģitimitāte; aicina Komisiju kopā ar EP un Padomi, balstoties uz RK ierosinājumu, izstrādāt Rīcības kodeksu par vietējo un reģionālo pašvaldību līdzdalību Eiropas pusgada norisēs;

30. mudina Komisiju strukturētā veidā iesaistīt Reģionu komiteju darbā, kas veicams, pamatojoties uz tām daļām baltajā grāmatā par ES nākotni, kuras saistītas ar turpmāko ekonomiskās un monetārās savienības integrāciju;

31. atkārtoti aicina stiprināt ES un ekonomiskās un monetārās savienības sociālo dimensiju; cer, ka leģislatīvā akta priekšlikums par Eiropas sociālo tiesību pilāru dos iespēju risināt jautājumu par darba ņēmēju tiesībām un darbaspēka mobilitāti mainīgā darba tirgū, vienlaikus ievērojot subsidiaritātes principu; šajā priekšlikumā nevajadzētu aprobežoties tikai ar ieteikuma tiesībām (*soft law*), kas papildina pašreizējo *acquis*, bet jāiekļauj tajā tikpat mērķtiecīgi pasākumi, kādi paredzēti ekonomiskās un monetārās savienības izveidei, jo tas palīdzēs palielināt iedzīvotāju izpratni par sociāli atbildīgāku ES, kas ir spējīga atrisināt viņu problēmas;

Vienotā tirgus stratēģija, MVU, konkurence, rūpniecība un digitālais vienotais tirgus

32. iestājas par to, ka jāturpina vienkāršot valsts atbalsta noteikumus, sevišķi attiecībā uz vispārējās tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumiem, šim nolūkam pamatīgi pārskatot attiecīgo lēmumu un sistēmu (t. s. "Almunia paketi"); aicina arī paplašināt Vispārējā grupu atbrīvojuma regulas tvērumu, īpaši attiecībā uz MVU piekļuvi finansējumam un atbalstu mikrouzņēmumiem un jaunuzņēmumiem;

33. aicina pamatīgi izvērtēt publiskā iepirkuma tiesību aktu īstenošanu, tostarp Tiesiskās aizsardzības līdzekļu direktīvu, lai, iespējams, pēc tam varētu veikt korekcijas un vienkāršošanu, ievērojot mazāku vietējo un reģionālo struktūru vajadzības un vienlaikus neapdraudot juridisko noteiktību;

34. atkārtoti aicina pārskatīt un nostiprināt Eiropas Mazās uzņēmējdarbības aktu; atgādina, ka ir apņēmies sekmēt minētā akta īstenošanu, izmantojot gan savu iniciatīvu "Eiropas reģions, kas veicina uzņēmējdarbību", gan jaunuzņēmumu un augošo uzņēmumu atbalsta iniciatīvu; šajā ziņā aicina mazināt administratīvo slogu un radīt lietpratīgu regulējumu;

35. apņemas sadarboties ar Komisiju jaunizveidotajā platjoslas platformā, lai uzraudzītu, kā ikvienā Eiropas reģionā un it sevišķi laukos un mazapdzīvotos apgabalos tiek izvērsti ātrāks un labāks ātrdarbīgs platjoslas tīkls, un lai varētu laikus noteikt papildu pasākumus, ar kuriem likvidēt digitālo plaisu, kā arī līdzsvarot papildu izmaksas par piekļuvi platjoslas tīkliem attālākajos reģionos;

36. aicina Komisiju precizēt Pakalpojumu direktīvas piemērošanas jomu kopīgošanas/sadarbīgā ekonomikā; gaida arī Komisijas priekšlikumus darbaspēka tiesību aizsargāšanai jaunajos nodarbinātības veidos, kas raksturīgi kopīgošanas/sadarbīgajai ekonomikai; cer uz Komisijas atbalstu Sadarbīgās ekonomikas pilsētu foruma izveidē, kurā RK ir viena no galvenajām ieinteresētajām pusēm;

ES tirdzniecības politika

37. mudina Komisiju gādāt, lai sarunās par jauniem tirdzniecības nolīgumiem tiktu ņemta vērā ES tirdzniecības politikas vietējā un reģionālā dimensija, un prasa pastāvīgu piekļuvi attiecīgajiem sarunu dokumentiem, ko nodrošinātu TTIP sarunās iedibinātā lasītavas procedūra;

Enerģētikas savienība, klimata politika un vide

38. aicina Komisiju atbalstīt RK ierosmi pakāpeniski institucionalizēt vietējā un reģionālā pārvaldes līmeņa lomu globālajā klimata pārvaldībā, noslēdzot oficiālas vienošanās ar ANO Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām sekretariātu;

39. aicina Komisiju ņemt vērā teritoriālo ietekmi un sekas, ko var radīt ES tirdzniecības politikas īstenošana reģionos un vietējās pašvaldībās gan nodarbinātības, gan vides aspektā; tāpēc prasa ciešāk iesaistīt Komiteju turpmākās tirdzniecības politikas izstrādē;

40. aicina Komisiju nodrošināt konsekveni starp jaunākajiem un topošajiem klimata un enerģētikas politikas priekšlikumiem un Parīzes nolīgumu, kā arī energoefektivitātes un atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu; ierosina vairāk pievērsties tādām iniciatīvām un kampaņām, kuru pamatā būtu vietējo un reģionālo pašvaldību līdzdalība un kuras ievērojami palīdzētu sasniegt mērķrādītājus, kas noteikti siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai;

41. atkārtoti norāda, ka pielāgošanās klimata pārmaiņām ir jāintegrē esošajās politikas jomās un finansēšanas instrumentos, un aicina Komisiju piedāvāt reģioniem un pilsētām piemērotas iespējas līdzdalībai, kad tiks pārskatīta ES stratēģija par pielāgošanos klimata pārmaiņām; atgādina, ka ir gatava sadarboties ar Komisiju, turpinot pilnveidot koncepciju, kas paredz vietējā un reģionālā līmenī noteiktus devumus, lai stimulētu rīcību, kuras mērķis ir vietējā un reģionālajā līmenī cīnīties pret klimata pārmaiņām;

42. ņemot vērā priekšlikumu regulai par Enerģētikas savienības pārvaldību, aicina Eiropas Komisiju mudināt dalībvalstis savu klimata un enerģētikas plānu izstrādē institucionalizēt dialogu starp valsts, vietējām un reģionālajām pārvaldes iestādēm;

43. cer uz ciešu sadarbību saistībā ar vides politikas īstenošanas pārskatiem, izmantojot arī kopīgo tehnisko platformu sadarbībai vides jomā, un aicina gaidāmajos Komisijas un dalībvalstu dialogos vairāk iesaistīt pašvaldības; vēlas dot savu ieguldījumu galveno vides jomas direktīvu atbilstības pārbaudēs un pārskatīšanā, ar ko Komisija nāks klajā 2018. gadā, un šim nolūkam izstrādāt arī perspektīvas atzinumu;

44. apņemas dot aktīvu ieguldījumu rīcības plānā, kas paredzēts ES vides direktīvu īstenošanas uzlabošanai; aicina Komisiju laikus īstenot minēto rīcības plānu un nepieciešamos pasākumus, kas ietverti ES bioloģiskās daudzveidības stratēģijā 2020. gadam, un 2018. gadā nākt klajā ar priekšlikumu par Eiropas zaļās infrastruktūras tīkla (TEN-G) juridisko un finansiālo satvaru;

45. saistībā ar aprites ekonomikas paketes īstenošanu aicina noteikt atkritumu rašanās novēršanas un atkritumu pārstrādes mērķrādītājus komerciālajiem un rūpnieciskajiem atkritumiem, ne tikai cietajiem sadzīves atkritumiem;

46. aicina Eiropas Komisiju, pārskatot Dzeramā ūdens direktīvu un Komunālo notekūdeņu direktīvu un izstrādājot priekšlikumu tiesību aktam par ūdens atkārtotu izmantošanu, izvēlēties elastīgu un diferencētu pieeju, kuras pamatā būtu piesardzības princips un "piesārņotājs maksā" princips;

47. brīdina Komisiju, ka Pilsētas mēru pakta globalizēšanas dēļ nedrīkst aizmirst par vietējā un reģionālā līmeņa līdzdalības būtisko nozīmi un par to, ka pakta mērķi un metodika jāpilnveido gan ES līmenī, gan aiz tās robežām; tāpēc mudina Komisiju veikt vajadzīgos pasākumus, lai nostiprinātu dažāda lieluma pašvaldību struktūru pārstāvību pakta struktūrās, kā arī saglabāt partnerības un daudzlīmeņu pārvaldības principus; vēlas un ir gatava aktīvi darboties Globālā pilsētas mēru klimata un enerģētikas pakta Dibinātāju padomē;

48. uzsver, ka ir vajadzīga cieša partnerība un sadarbība starp RK Pilsētas mēru pakta vēstnieku grupu un Eiropas Pilsētas mēru pakta politikas konsultatīvo padomi;

Tiesiskums, drošība, pamattiesības un migrācija

49. atbalsta Eiropas Parlamenta 2016. gada 25. oktobrī pieņemto ziņojumu ar ieteikumiem Komisijai izveidot vienotu ES mehānismu demokrātijai, tiesiskumam un pamattiesībām, ietverot esošos instrumentus, un aicina to veidot piemērojamu visos pārvaldības līmeņos;
50. stingri atbalsta centienus ES līmenī īstenot visaptverošu un efektīvu kopējās Eiropas patvēruma sistēmas reformu, un uzsver, ka patvēruma un tā meklētāju integrācijas jautājumā ir vajadzīga holistiska pieeja, kas ļauj nodrošināt politikas ilgtspēju, iesaistīt ES iestādes, dalībvalstis un to vietējās un reģionālās pašvaldības un balstās uz solidaritātes un savstarpīguma principa;
51. aicina Komisiju ierosināt leģislatīvus pasākumus nolūkā ieviest papildu likumīgos iecelšanas veidus Eiropas Savienībā cilvēkiem, kas meklē starptautisku aizsardzību, patvērumu un darba, izglītības, pētniecības vai investīciju iespējas; likumīgā migrācija saskaņā ar 2015. gada Eiropas programmu migrācijas jomā ir viens no migrācijas pārvaldības četriem pilāriem un šādi pasākumi palīdzētu risināt ne tikai ilgtermiņa saimnieciskas, sociālas un demogrāfiskas problēmas un darbaspēka deficītu ES, bet ir arī svarīgs elements cīņā pret cilvēku tirdzniecību;
52. aicina Komisiju vēl vairāk vienkāršot un paātrināt finansēšanas procedūras un nodrošināt reģioniem un pilsētām tiešu piekļuvi finanšu resursiem, kas paredzēti, lai novērstu humanitāras krīzes un integrētu trešo valstu valstspiederīgos;
53. mudina Komisiju palīdzēt dalīties ar labāko praksi, ko RK ir apzinājuši atgriezušos kaujinieku deradikalizācijā un jaunas radikalizācijas novēršanā;
54. uzsver, ka Patvēruma, migrācijas un integrācijas fonda programmas būtu jāīsteno galvenokārt vietējām un reģionālajām pašvaldībām un ka šajā nolūkā ir jāuzlabo sadarbība ar attiecīgajām valsts līmeņa iestādēm;
55. mudina Komisiju turpināt palielināt finansējumu no ES Trasta fonda Āfrikai, kā arī migrācijas pārvaldībā pastiprināt operatīvo sadarbību ar partneriem Ziemeļāfrikā;

Stabilitāte un sadarbība ārpus Eiropas Savienības

56. uzsver, ka RK, izmantojot savas apvienotās konsultatīvās komitejas un darba grupas ar kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm, ir devusi konkrētu ieguldījumu ceļā uz Komisijas izvirzīto paplašināšanās politikas mērķi – veicināt stabilitāti un labklājību; aicina Komisiju arī turpmāk kopā ar RK rīkot gadskārtējo Paplašināšanās dienu;
57. aicina Eiropas Komisiju arī turpmāk censties panākt progresu jautājumā par nepavadītiem nepilngadīgajiem migrācijas procesā, kura pārvaldība parasti ir reģionu kompetencē, un aicina Komisiju mudināt dalībvalstis solidāri sadalīt slogu un atbildību Eiropas, valstu un reģionālajā līmenī; tādēļ ar nepacietību gaida jauno visaptverošo stratēģiju, kura īstenojama kā papildinājums rīcības plānam par nepavadītiem nepilngadīgajiem (2010.–2014. g.) un kurā būtu ņemta vērā pazudušo un nepavadīto bērnu situācija;
58. atkārtoti uzsver vietējo un reģionālo pašvaldību lomu korupcijas apkarošanā un demokrātijas un tiesiskuma nostiprināšanā sabiedrībā, un mudina kaimiņvalstis stingrāk atbalstīt decentralizāciju, spēju veidošanu un vietējās pārvaldes reformas;
59. aicina Komisiju arī turpmāk atbalstīt augšupēju sadarbību, nodrošinot pienācīgus administratīvos un finanšu resursus, un uzsver, ka pievienošanās valstīs un EKP valstīs ir jāizstrādā jauni spēju veidošanas instrumenti, jo līdzšinējais Vietējās administrācijas atbalsta instruments ir steidzami jāaizstāj ar citu;
60. mudina Komisiju pastiprināt sadarbību ar Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu reģionālo un vietējo pašvaldību asambleju (ARLEM), ES un Austrumu partnerības valstu Reģionālo un vietējo pašvaldību konferenci (CORLEAP) un RK un Ukrainas darba grupu, īpaši, kad tiek īstenotas reģionālās programmas un jaunas iniciatīvas;
61. atzinīgi vērtē Komisijas atbalstu Nikosijas iniciatīvai, – Komitejas spēju veidošanas projektam, kura mērķis ir divpusējā sadarbībā ar Eiropas vietējām un reģionālajām pašvaldībām nostiprināt Lībijas pašvaldību sociāli ekonomisko stāvokli;

62. aicina Komisiju pastiprināt arvien nozīmīgāko lomu, kāda ir vietējām un reģionālajām pašvaldībām kā aktīvām attīstības sadarbības dalībniecēm un partnerēm, it īpaši sakarā ar priekšlikumu par jaunu Eiropas Konsensu attīstības jomā un saistībā ar Āfrikas, Karību un Klusā okeāna valstu un Eiropas Savienības partnerības nolīguma turpmāko virzību;
63. atzinīgi vērtē ierosināto Ārējo investīciju plāna dokumentu kopumu Āfrikai un ES kaimiņvalstīm, kura mērķis ir mobilizēt ieguldījumus un stimulēt darbvietu radīšanu partnervalstīs, un aicina Komisiju plāna izstrādē iesaistīt Komiteju kā vietējo un reģionālo pašvaldību viedokļa paudēju Eiropas Savienībā;
64. atkārtoti aicina izstrādāt pilnvērtīgu ES starptautisko kultūras attiecību stratēģiju; šajā saistībā uzsvēr papildvērtību, ko sniedz prioritāra kultūras diplomātijas pilnveidošana ar mērķi to iestrādāt ES ārpolitikā;

Pilsoniskums, pārvaldība un labāks regulējums

65. vēlas un ir gatava pilnībā iesaistīties turpmākajās debatēs par Eiropas Savienības demokrātiskās pārvaldības un efektivitātes uzlabošanu, kuras būtu jāuzsāk, nākot klajā baltajai grāmatai par Eiropas nākotni; atgādina, ka vietējās un reģionālās pašvaldības ar RK starpniecību ir jāiesaista visās iespējamajās oficiālajās darbībās ar nolūku reformēt ES līgumus;
66. atkārtoti norāda, ka ir svarīgi arī turpmāk veicināt dzimumu līdztiesības aspekta iekļaušanu visās Eiropas Komisijas politikas jomās;
67. atzinīgi vērtē Komisijas apņemšanos organizēt ES mēroga informācijas un izpratnes veidošanas kampaņu par tiesībām, kas saistītas ar ES pilsonību, un ierosināt iniciatīvas ar mērķi palīdzēt pilsoņiem balsot un kandidēt 2019. gada Eiropas Parlamenta vēlēšanās;
68. atkārtoti aicinājumu pārskatīt spēkā esošo Eiropas pilsoņu iniciatīvas (EPI) tiesisko regulējumu, lai to padarītu pieejamāku un vienkāršāk lietojamu, un it īpaši uzlabot noteikumus par darbu, kas veicams pēc sekmīgas Eiropas pilsoņu iniciatīvas iesniegšanas, lai varētu izmantot visas šā instrumenta iespējas pilsoņu mobilizēšanai;
69. atgādina, ka labāka regulējuma programma ir jāīsteno, ievērojot daudzlīmeņu pārvaldības principu, un uzsvēr, ka vairākās jomās, uz kurām attiecas ES regulējums, īpašas funkcijas ir vietējām un reģionālajām pašvaldībām, turklāt tieši pašvaldības ir tās, kuras īsteno šo regulējumu un pārvalda ES fondus; norāda, ka pašvaldību īpašie uzdevumi paver tām labas iespējas izvērtēt spēkā esošo tiesisko regulējumu un saprast, kādas izmaiņas būtu iespējams veikt;
70. aicina Komisiju teritoriālās ietekmes novērtējumus (TIN) padarīt par standarta praksi gan tādu tiesību aktu ietekmes izvērtēšanā, kuriem varētu būt asimetriska teritoriāla ietekme, gan labāka regulējuma programmā vispār;
71. sagaida arvien ciešāku sadarbību ar Eiropas Komisiju un Eiropas Parlamentu subsidiaritātes uzraudzībā;
72. uzdod Komitejas priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Eiropas Komisijai, Eiropas Parlamentam, ES Padomes prezidentvalstij Maltai un Eiropadomes priekšsēdētājam.

Briselē, 2017. gada 22. martā

*Eiropas Reģionu komitejas
priekšsēdētājs*

Markku MARKKULA